

I

(Legislatívne akty)

NARIADENIA

NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) 2019/1753

z 23. októbra 2019

o činnosti Únie po jej pristúpení k Ženevskému aktu Lisabonskej dohody o označeniach pôvodu a zemepisných označeniach

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 207,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽¹⁾,konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ⁽²⁾,

keďže:

- (1) Únia sa v záujme toho, aby mohla riadne vykonávať svoju výlučnú právomoc vo vzťahu k spoločnej obchodnej politike, a v plnom súlade so svojimi záväzkami prijatými v rámci Dohody Svetovej obchodnej organizácie o obchodných aspektoch práv duševného vlastníctva (TRIPS) stane zmluvnou stranou Ženevského aktu Lisabonskej dohody o označeniach pôvodu a zemepisných označeniach (ďalej len „Ženevský akt“) na základe rozhodnutia Rady (EÚ) 2019/1754 ⁽³⁾, ktorým sa tiež povoľuje členským štátom, aby v záujme Únie Ženevský akt ratifikovali alebo k nemu pristúpili. Zmluvné strany Ženevského aktu sú členmi Osobitnej únie vytvorenej na základe Lisabonskej dohody o ochrane označení pôvodu a ich medzinárodného zápisu (ďalej len „Osobitná únia“). Pokiaľ ide o Ženevský akt, v súlade s rozhodnutím (EÚ) 2019/1754 má Úniu a tie členské štáty, ktoré Ženevský akt ratifikovali alebo k nemu pristúpili, v Osobitnej únii zastupovať Komisia.
- (2) Je vhodné ustanoviť pravidlá, ktoré Únii umožnia vykonávať práva a plniť povinnosti ustanovené v Ženevskom akte, v mene Únie a v mene členských štátov, ktoré ratifikujú Ženevský akt alebo k nemu pristúpia.
- (3) Ženevský akt chráni označenia pôvodu vrátane označení pôvodu v zmysle nariadení Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1151/2012 ⁽⁴⁾ a (EÚ) č. 1308/2013 ⁽⁵⁾ ako aj zemepisných označení v zmysle nariadení Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1151/2012, (EÚ) č. 1308/2013, (EÚ) č. 251/2014 ⁽⁶⁾ a (EÚ) 2019/787 ⁽⁷⁾, pričom sa ďalej spoločne označujú v tomto nariadení ako „zemepisné označenia“.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 110, 22.3.2019, s. 55.

⁽²⁾ Pozícia Európskeho parlamentu zo 16. apríla 2019 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady zo 7. októbra 2019.

⁽³⁾ Rozhodnutie Rady EÚ 2019/1754 zo 7. októbra 2019 o pristúpení Európskej únie k Ženevskému aktu Lisabonskej dohody o označeniach pôvodu a zemepisných označeniach (pozri stranu 12 tohto úradného vestníka).

⁽⁴⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1151/2012 z 21. novembra 2012 o systémoch kvality pre poľnohospodárske výrobky a potraviny (Ú. v. EÚ L 343, 14.12.2012, s. 1).

⁽⁵⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1308/2013 zo 17. decembra 2013, ktorým sa vytvára spoločná organizácia trhov s poľnohospodárskymi výrobkami, a ktorým sa zrušujú nariadenia Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007 (Ú. v. EÚ L 347, 20.12.2013, s. 671).

⁽⁶⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 251/2014 z 26. februára 2014 o vymedzení, opise, obchodnej úprave, označovaní a ochrane zemepisných označení aromatizovaných vínnych výrobkov a o zrušení nariadenia Rady (EHS) č. 1601/91 (Ú. v. EÚ L 84, 20.3.2014, s. 14).

⁽⁷⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/787 zo 17. apríla 2019 o definovaní, popise, prezentácii a označovaní liehovín, používaní názvov liehovín pri prezentácii a označovaní iných potravín, ochrane zemepisných označení liehovín, používaní etylalkoholu a destilátov poľnohospodárskeho pôvodu v alkoholických nápojoch a o zrušení nariadenia (ES) č. 110/2008 (Ú. v. EÚ L 130, 17.5.2019, s. 1).

- (4) Po pristúpení Únie k Ženevskému aktu a potom pravidelne by Komisia mala podávať Medzinárodnému úradu Svetovej organizácie duševného vlastníctva (ďalej len „Medzinárodný úrad“) žiadosti o medzinárodný zápis zemepisných označení s pôvodom a ochranou na území Únie do registra Medzinárodného úradu (ďalej len „medzinárodný register“). Takéto žiadosti by mali byť založené na oznámeniach členských štátov, ktoré konajú na základe svojej vlastnej iniciatívy alebo na žiadosť fyzickej osoby alebo právneho subjektu, ako sa uvádza v článku 5 ods. 2 bode ii) Ženevského aktu, alebo na žiadosť prijímateľa, ako sa vymedzuje v článku 1 bode xvii) Ženevského aktu. Pri vypracúvaní oznámení by členské štáty mali zvážiť hospodársky záujem na medzinárodnej ochrane dotknutých zemepisných označení a zohľadniť najmä výrobnú hodnotu a vývoznú hodnotu, ochranu podľa iných dohôd, ako aj súčasné alebo potenciálne zneužitie v tretích krajinách.
- (5) Zápis zemepisných označení do medzinárodného registra by mal slúžiť na zabezpečenie kvalitných výrobkov, spravodlivej hospodárskej súťaže a ochrany spotrebiteľa. Vzhľadom na významnú kultúrnu a hospodársku hodnotu by sa mal zápis zemepisných označení posudzovať so zreteľom na hodnotu vytvorenú pre miestne komunity s cieľom podporiť rozvoj vidieka a nové pracovné príležitosti vo výrobe, spracovaní a iných súvisiacich službách.
- (6) S cieľom nadviazať s príslušnými zainteresovanými stranami trvalý dialóg by Komisia mala pravidelne využívať existujúce mechanizmy na konzultácie s členskými štátmi, obchodnými združeniami a výrobcami z Únie.
- (7) Mali by sa stanoviť príslušné postupy, aby Komisia mohla posúdiť zemepisné označenia s pôvodom v krajinách, ktoré sú zmluvnými stranami Ženevského aktu, ale nie sú členskými štátmi (ďalej len „tretie zmluvné strany“), a sú zapísané v medzinárodnom registri, a to s cieľom prijímať rozhodnutia s ohľadom na ochranu v Únii a prípadne o vyhlásení neplatnosti takejto ochrany.
- (8) Presadzovanie ochrany zemepisných označení, ktoré majú pôvod v tretích zmluvných stranách, a ktoré sú zapísané v medzinárodnom registri, zo strany Únie by sa malo vykonávať v súlade s kapitolou III Ženevského aktu, a najmä s článkom 14 Ženevského aktu, v ktorom sa vyžaduje, aby každá zmluvná strana poskytla účinné právne prostriedky nápravy na ochranu zapísaných zemepisných označení a aby zaistila, že súdne konania na zabezpečenie ochrany takýchto označení môže iniciovať orgán verejnej moci alebo ktorákoľvek zainteresovaná strana, či už fyzická osoba alebo právny subjekt, verejný alebo súkromný, a to v súlade s príslušným právnym systémom a praxou uvedenej zmluvnej strany.
- (9) S cieľom zabezpečiť popri ochrane zemepisných označení aj ochranu únijných, regionálnych a národných ochranných známk a so zreteľom na záruku v súvislosti so staršími právami z ochrannej známky, ako sa uvádza v článku 13 ods. 1 Ženevského aktu, by sa mala zachovať koexistencia starších ochranných známk a zemepisných označení zapísaných v medzinárodnom registri, ktorým je zaručená ochrana alebo sú používané v Únii.
- (10) Vzhľadom na výlučnú právomoc Únie vo vzťahu k spoločnej obchodnej politike by členské štáty, ktoré ešte nie sú zmluvnou stranou Lisabonskej dohody o ochrane označení pôvodu a ich medzinárodného zápisu z roku 1958, ako bola revidovaná 14. júla 1967 v Štokholme a zmenená 28. septembra 1979 (ďalej len „Lisabonská dohoda“), nemali ratifikovať uvedenú dohodu, ani k nej pristúpiť.
- (11) Členským štátom, ktoré už sú zmluvnou stranou Lisabonskej dohody, by sa malo umožniť ňou zostať, najmä preto, aby sa zabezpečila kontinuita udelených práv a plnenie povinností ustanovených v uvedenej dohode. Mali by však konať výhradne v záujme Únie a v plnom súlade s výlučnou právomocou Únie. Uvedené členské štáty by preto mali uplatňovať svoje práva a povinnosti vyplývajúce z Lisabonskej dohody v plnom súlade s povolením udeleným Úniou podľa tohto nariadenia. S cieľom dodržiavať jednotný systém ochrany pre zemepisné označenia zavedený v Únii, pokiaľ ide o poľnohospodárske výrobky, a v záujme ďalšieho posilnenia harmonizácie v rámci vnútorného trhu by uvedené členské štáty nemali zapisovať podľa Lisabonskej dohody žiadne nové označenia pôvodu pre výrobky, ktoré patria do rozsahu pôsobnosti nariadenia (EÚ) č. 1151/2012, (EÚ) č. 1308/2013, (EÚ) č. 251/2014 alebo (EÚ) 2019/787.
- (12) Členské štáty, ktoré už sú zmluvnou stranou Lisabonskej dohody, majú zapísané označenia pôvodu podľa Lisabonskej dohody. Na účely umožnenia pokračovania ochrany uvedených zapísaných označení pôvodu podľa požiadaviek uvedenej dohody, Ženevského aktu a práva Únie by sa mali stanoviť prechodné opatrenia.

- (13) Členské štáty, ktoré už sú zmluvnou stranou Lisabonskej dohody, chránia označenia pôvodu tretích zmluvných strán uvedenej dohody. S cieľom poskytnúť im prostriedky na plnenie ich medzinárodných záväzkov prijatých pred pristúpením Únie k Ženevskému aktu by sa malo stanoviť prechodné opatrenie, ktoré by malo byť účinné len na vnútroštátnej úrovni a nemalo by mať nijaký vplyv na obchod v rámci Únie ani na medzinárodný obchod.
- (14) Je vhodné, aby poplatky, ktoré sa majú zaplatiť podľa Ženevského aktu a vykonávacieho predpisu k Lisabonskej dohode a Ženevskému aktu k Lisabonskej dohode (ďalej len „vykonávací predpis“) za podanie žiadosti o medzinárodný zápis zemepisného označenia na Medzinárodnom úrade, ako aj poplatky, ktoré sa majú zaplatiť v prípade ostatných údajov zapísaných v medzinárodnom registri a za poskytovanie výpisov, osvedčení alebo iných informácií týkajúcich sa obsahu uvedeného medzinárodného zápisu, znášal členský štát, v ktorom má zemepisné označenie pôvod, fyzická osoba alebo právny subjekt, ako sa uvádza v článku 5 ods. 2 bode ii) Ženevského aktu, alebo prijímateľ, ako sa vymedzuje v článku 1 bode xvii) Ženevského aktu. Členské štáty by mali mať možnosť požadovať, aby fyzická osoba, právny subjekt alebo prijímateľ zaplatili niektoré alebo všetky poplatky.
- (15) Na účely uhradenia akéhokoľvek nedoplatku v súvislosti s prevádzkovým rozpočtom Osobitnej únie by Únia mala byť schopná poskytnúť v rámci prostriedkov, ktoré sú dostupné na tento účel v ročnom rozpočte Únie, osobitný príspevok na základe rozhodnutia Zhromaždenia Osobitnej únie podľa článku 24 ods. 4 Ženevského aktu, a to so zreteľom na hospodársku a kultúrnu hodnotu ochrany zemepisných označení.
- (16) S cieľom zabezpečiť jednotné podmienky vykonávania členstva Únie v Osobitnej únii by sa mali na Komisiu preniesť vykonávacie právomoci, aby stanovila zoznam zemepisných označení, ktoré sa majú zahrnúť do žiadosti o ich medzinárodný zápis, ktorá sa má podať na Medzinárodnom úrade po pristúpení k Ženevskému aktu a do každého následného podania, aby zamietla námietky, rozhodla o tom, či sa udelí ochrana zemepisného označenia zapísaného v medzinárodnom registri, aby stiahla zamietnutie účinkov medzinárodného zápisu, podala žiadosť o zrušenie medzinárodného zápisu, podala oznámenie o stanovení neplatnosti ochrany v Únii týkajúcej sa zemepisného označenia zapísaného v medzinárodnom registri, ako aj udelila povolenie členským štátom vykonať akékoľvek potrebné úpravy, pokiaľ ide o označenie pôvodu pre výrobok, ktorý je chránený podľa nariadenia (EÚ) č. 1151/2012, (EÚ) č. 1308/2013, (EÚ) č. 251/2014 alebo (EÚ) 2019/787, a oznámiť ich Medzinárodnému úradu. Uvedené právomoci by sa mali vykonávať v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 (*).
- (17) V súlade so zásadou proporcionality je na dosiahnutie základného cieľa, ktorým je umožniť Únii účasť v Osobitnej únii spôsobom, ktorý zabezpečí účinnú ochranu zemepisných označení EÚ na medzinárodnej úrovni, potrebné a vhodné stanoviť pravidlá a postupy pre opatrenia Únie po jej pristúpení k Ženevskému aktu. V súlade s článkom 5 ods. 4 Zmluvy o Európskej únii toto nariadenie neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie tohto cieľa.
- (18) Je dôležité zabezpečiť, aby Komisia priebežne monitorovala a vyhodnocovala účasť Únie na Ženevskom akte. Na účely vykonania takéhoto hodnotenia by Komisia mala okrem iného zohľadniť počet zemepisných označení chránených a zapísaných podľa práva Únie, pre ktoré boli predložené žiadosti o medzinárodný zápis, prípady, kedy bola ochrana zamietnutá tretími zmluvnými stranami, vývoj počtu tretích krajín zúčastňujúcich sa na Ženevskom akte, opatrenia prijaté Komisiou na zvýšenie uvedeného počtu, ako aj vplyv súčasného stavu práva Únie, pokiaľ ide o zemepisné označenia, na príťažlivosť Ženevského aktu pre tretie krajiny, a tiež počet a druh zemepisných označení, ktoré majú pôvod v tretích krajinách, ktoré sú zmluvnými stranami, a ktoré Únia zamietla,

PRIJALI TOTO NARIADENIE:

Článok 1

Predmet úpravy

1. V tomto nariadení sa stanovujú pravidlá a postupy týkajúce sa činností Únie po jej pristúpení k Ženevskému aktu Lisabonskej dohody o označeniach pôvodu a zemepisných označeniach (ďalej len „Ženevský akt“).

(*) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 zo 16. februára 2011, ktorým sa ustanovujú pravidlá a všeobecné zásady mechanizmu, na základe ktorého členské štáty kontrolujú vykonávanie vykonávacích právomocí Komisie (Ú. v. EÚ L 55, 28.2.2011, s. 13).

2. Na účely tohto nariadenia výraz „zemepisné označenia“ zahŕňa označenia pôvodu v zmysle Ženevského aktu, vrátane označení pôvodu v zmysle nariadení (EÚ) č. 1151/2012 a (EÚ) č. 1308/2013 ako aj zemepisné označenia v zmysle nariadení (EÚ) č. 1151/2012, (EÚ) č. 1308/2013, (EÚ) č. 251/2014 a (EÚ) 2019/787.

Článok 2

Medzinárodný zápis zemepisných označení

1. Po pristúpení Únie k Ženevskému aktu a potom pravidelne Komisia ako príslušný orgán v zmysle článku 3 Ženevského aktu podáva Medzinárodnému úradu Svetovej organizácie duševného vlastníctva (ďalej len „Medzinárodný úrad“) žiadosti o medzinárodný zápis zemepisných označení chránených a zapísaných podľa práva Únie a vzťahujúcich sa na výrobky s pôvodom v Únii podľa článku 5 ods. 1 a 2 Ženevského aktu.

2. Na účel odseku 1 môžu členské štáty požiadať Komisiu, aby zapísala do medzinárodného registra zemepisné označenia, ktoré majú pôvod na ich území, a ktoré sú chránené a zapísané podľa práva Únie. Takéto žiadosti sa zakladajú na:

a) žiadosti fyzickej osoby alebo právneho subjektu, ako sa uvádza v článku 5 ods. 2 bode ii) Ženevského aktu, alebo na žiadosti prijímateľa, ako sa vymedzuje v článku 1 bode xvii) Ženevského aktu, alebo

b) ich vlastnej iniciatívy.

3. Komisia na základe takýchto žiadostí prijme vykonávacie akty stanovujúce zoznam zemepisných označení uvedených v odseku 1 tohto článku. Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 15 ods. 2.

Článok 3

Zrušenie zemepisného označenia, ktorý má pôvod v členskom štáte a je zapísaný v medzinárodnom registri

1. Komisia prijme vykonávací akt s cieľom požiadať Medzinárodný úrad o zrušenie zápisu zemepisného označenia s pôvodom v členskom štáte v medzinárodnom registri za týchto okolností:

a) ak zemepisné označenie už nie je v Únii chránené;

b) na žiadosť členského štátu, v ktorom má zemepisné označenie pôvod, pričom táto žiadosť sa zakladá:

i) na žiadosti fyzickej osoby alebo právneho subjektu, ako sa uvádza v článku 5 ods. 2 bode ii) Ženevského aktu, alebo na žiadosti prijímateľa, ako sa vymedzuje v článku 1 bode xvii) Ženevského aktu, alebo

ii) na jeho vlastnej iniciatívy.

2. Vykonávací akt uvedený v odseku 1 tohto článku sa prijme v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 15 ods. 2.

3. Komisia bezodkladne oznámi žiadosť o zrušenie Medzinárodnému úradu.

Článok 4

Uverejnenie zemepisných označení tretej krajiny zapísaných v medzinárodnom registri

1. Komisia uverejní akýkoľvek medzinárodný zápis, ktorý je oznámený Medzinárodným úradom podľa článku 6 ods. 4 Ženevského aktu, že:

a) sa týka zemepisných označení zapísaných v medzinárodnom registri a v prípade ktorých zmluvná strana pôvodu, ako sa vymedzuje podľa článku 1 bodu xv) Ženevského aktu, nie je členským štátom; a

b) sa týka výrobku, v súvislosti s ktorým sa poskytuje ochrana zemepisných označení na úrovni Únie.

2. Medzinárodný zápis uvedený v odseku 1 sa uverejní v sérii „C“ Úradného vestníka Európskej únie. Uverejnenie obsahuje odkaz na druh výrobku a krajinu pôvodu.

Článok 5

Posúdenie zemepisných označení tretej krajiny zapísaných v medzinárodnom registri

1. Komisia posúdi akýkoľvek medzinárodný zápis oznámený Medzinárodným úradom podľa článku 6 ods. 4 Ženevského aktu, ktorý sa týka zemepisných označení zapísaných v medzinárodnom registri a v prípade ktorých zmluvná strana pôvodu, ako sa vymedzuje podľa článku 1 bodu xv) Ženevského aktu, nie je členským štátom, a to s cieľom určiť, či zahŕňa povinné náležitosti stanovené v článku 5 ods. 2 vykonávacieho predpisu k Lisabonskej dohode a Ženevskému aktu (ďalej len „vykonávací predpis“), ako aj údaje o kvalite, dobrom mene alebo vlastnostiach, ako sa stanovuje v článku 5 ods. 3 vykonávacieho predpisu, a overiť, či sa uverejnenie uvedené v článku 4 vzťahuje na výrobok, v súvislosti s ktorým sa poskytuje ochrana zemepisných označení na úrovni Únie.
2. Posúdenie uvedené v odseku 1 sa vykoná do štyroch mesiacov od dátumu zápisu zemepisného označenia do medzinárodného registra a nezahŕňa posúdenie iných osobitných ustanovení Únie týkajúcich sa umiestňovania výrobkov na trh, a najmä sanitárnych a rastlinolekárskeho noriem, obchodných noriem alebo označovania potravín.

Článok 6

Námietkové konanie v prípade zemepisných označení tretej krajiny zapísaných v medzinárodnom registri

1. Do štyroch mesiacov od dátumu uverejnenia medzinárodného zápisu v súlade s článkom 4 môžu orgány členského štátu alebo tretej krajiny, inej než je zmluvná strana pôvodu podľa vymedzenia v článku 1 bode xv) Ženevského aktu, alebo fyzická alebo právnická osoba s oprávneným záujmom a so sídlom v Únii alebo v tretej krajine, inej než je zmluvná strana pôvodu, podať Komisii námietku.

Námietka sa podá v jednom z úradných jazykov inštitúcií Únie.

2. Námietka uvedená v odseku 1 tohto článku je prípustná, iba ak sa podá v lehote stanovenej v odseku 1 tohto článku a ak sa zakladá na jednom alebo viacerých z týchto dôvodov:

- a) zemepisné označenie zapísané v medzinárodnom registri je v rozpore s názvom odrody rastliny alebo plemena zvierat a je pravdepodobné, že bude spotrebiteľ uvažovať do omylu, pokiaľ ide o skutočný pôvod výrobku;
- b) zemepisné označenie zapísané v medzinárodnom registri je celkovo alebo čiastočne homonymné so zemepisným označením, ktoré je už v Únii chránené, a v praxi nie je možné dostatočne odlíšiť podmienky miestneho a tradičného používania a prezentácie zemepisného označenia navrhovaného na ochranu a zemepisného označenia už chráneného v Únii, pričom sa zohľadní potreba zabezpečiť spravodlivé zaobchádzanie s dotknutými výrobcami a neuvádzať spotrebiteľov do omylu;
- c) ochrana v Únii týkajúca sa zemepisného označenia zapísaného do medzinárodného registra by porušila staršie právo z ochrannej známky na únijnej, regionálnej alebo národnej úrovni;
- d) ochrana v Únii týkajúca sa zemepisného označenia tretej krajiny by ohrozila používanie úplne alebo čiastočne rovnakého názvu alebo výlučného charakter ochrannej známky na únijnej, regionálnej alebo národnej úrovni alebo existenciu výrobkov, ktoré boli zákonne umiestnené na trh aspoň päť rokov pred dátumom uverejnenia medzinárodného zápisu v súlade s článkom 4;
- e) zemepisné označenie zapísané v medzinárodnom registri sa vzťahuje na výrobok, pre ktorý sa neposkytuje ochrana zemepisných označení na úrovni Únie;
- f) názov, o ktorého zápis do registra sa žiada, je na území Únie druhový výraz;
- g) nie sú splnené podmienky uvedené v článku 2 ods. 1 bodoch i) a ii) Ženevského aktu;
- h) zemepisné označenie zapísané v medzinárodnom registri je homonymný názov, ktorý u spotrebiteľa vyvoláva mylnú domnienku, že výrobky pochádzajú z iného územia, a to aj vtedy, keď je názov presný, pokiaľ ide o skutočné územie, región alebo miesto pôvodu dotknutých výrobkov.

3. Dôvody námietky stanovené v odseku 2 posúdi Komisia vo vzťahu k územiu Únie alebo jeho časti.

Článok 7

Rozhodnutie o ochrane v Únii v prípade zemepisných označení tretej krajiny zapísaných v medzinárodnom registri

1. Ak na základe posúdenia vykonaného podľa článku 5 boli splnené podmienky stanovené v uvedenom článku a nebola doručená žiadna námietka alebo bola doručená neprípustná námietka, Komisia v prípade potreby prostredníctvom vykonávacieho aktu zamietne akúkoľvek neprípustnú námietku a rozhodne o udelení ochrany zemepisného označenia. Uvedený vykonávací akt sa prijme v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 15 ods. 2.
2. Ak na základe posúdenia vykonaného podľa článku 5 neboli splnené podmienky stanovené v uvedenom článku alebo ak bola doručená prípustná námietka, ako sa uvádza v článku 6 ods. 2, Komisia prostredníctvom vykonávacieho aktu rozhodne o tom, či sa udelí ochrana zemepisného označenia zapísaného v medzinárodnom registri. Uvedený vykonávací akt sa prijme v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 15 ods. 2. Pokiaľ ide o zemepisné označenia vzťahujúce sa na výrobky, ktoré nepatria do pôsobnosti výborov stanovených v článku 15 ods. 1, prijme rozhodnutie o udelení ochrany Komisia.
3. V rozhodnutí, ktorým sa udeľuje ochrana zemepisného označenia v súlade s odsekom 1 alebo 2 tohto článku, sa stanoví rozsah udelenej ochrany a môžu sa uviesť podmienky, ktoré sú zlučiteľné so Ženevským aktom, a najmä sa v ňom udelí vymedzené prechodné obdobie podľa článku 17 Ženevského aktu a podľa článku 14 vykonávacieho predpisu.
4. V súlade s článkom 15 ods. 1 Ženevského aktu Komisia oznámi Medzinárodnému úradu zamietnutie účinkov dotknutého medzinárodného zápisu na území Únie, a to do jedného roka od doručenia oznámenia o medzinárodnom zápise v súlade s článkom 6 ods. 4 Ženevského aktu, alebo v prípadoch uvedených v článku 5 prvom odseku rozhodnutia (EÚ) 2019/1754 do dvoch rokov od doručenia uvedeného oznámenia.
5. Komisia môže z vlastnej iniciatívy alebo na základe náležite odôvodnenej žiadosti členského štátu, tretej krajiny alebo fyzickej alebo právnickej osoby s oprávneným záujmom prostredníctvom vykonávacieho aktu úplne alebo čiastočne stiahnuť zamietnutie, ktoré už bolo oznámené Medzinárodnému úradu. Uvedený vykonávací akt sa prijme v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 15 ods. 2.

Komisia takéto stiahnutie bezodkladne oznámi Medzinárodnému úradu.

Článok 8

Používanie zemepisných označení

1. Vykonávacie akty prijaté Komisiou podľa článku 7 sa uplatňujú bez toho, aby boli dotknuté iné osobitné ustanovenia Únie týkajúce sa umiestňovania výrobkov na trh, a najmä ustanovenia o spoločnej organizácii poľnohospodárskych trhov, sanitárnych a rastlinolekárskejších normách a označovaní potravín.
2. S výhradou odseku 1 môže zemepisné označenia chránené podľa tohto nariadenia používať akýkoľvek hospodársky subjekt, ktorý uvádza výrobok na trh v súlade s medzinárodným zápisom uvedených zemepisných označení.

Článok 9

Vyhlásenie neplatnosti účinkov v Únii v prípade zemepisného označenia tretej krajiny zapísaného v medzinárodnom registri

1. Komisia môže z vlastnej iniciatívy alebo na základe náležite odôvodnenej žiadosti členského štátu, tretej krajiny alebo fyzickej alebo právnickej osoby s oprávneným záujmom prostredníctvom vykonávacieho aktu úplne alebo čiastočne vyhlásiť neplatnosť účinkov ochrany zemepisného označenia v Únii, ak sa vyskytne jedna alebo viaceré z týchto okolností:
 - a) zemepisné označenie už nie je chránené v zmluvnej strane pôvodu;
 - b) zemepisné označenie už nie je zapísané v medzinárodnom registri;
 - c) už nie je zabezpečený súlad s povinnými náležitosťami stanovenými v článku 5 ods. 2 vykonávacieho predpisu alebo s údajmi týkajúcimi sa kvality, dobrého mena alebo vlastností, ako sa stanovuje v článku 5 ods. 3 vykonávacieho predpisu.

2. Vykonávacie akty uvedené v odseku 1 tohto článku sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 15 ods. 2 a až po tom, ako fyzické osoby alebo právne subjekty, ako sa uvádzajú v článku 5 ods. 2 bode ii) Ženevského aktu, alebo prijímatelia, ako sa vymedzujú v článku 1 bode xviii) Ženevského aktu, dostanú príležitosť obhájiť svoje práva.

3. Ak už nie je možné podať odvolanie proti vyhláseniu neplatnosti, Komisia bezodkladne oznámi Medzinárodnému úradu vyhlásenie neplatnosti účinkov medzinárodného zápisu zemepisného označenia na území Únie v súlade s odsekom 1 písm. a) alebo c).

Článok 10

Vzťah k ochranným známkam

1. Ochranou zemepisného označenia nie je dotknutá platnosť staršej ochrannej známky na únejnej, regionálnej alebo národnej úrovni, o ktorú sa požiadalo alebo ktorá bola zapísaná v dobrej viere alebo sa nadobudla v dôsledku používania v dobrej viere na území členského štátu, regionálnej únie členských štátov alebo Únie.

2. Zemepisné označenie zapísané v medzinárodnom registri nie je chránené na území Únie, ak by ochrana uvedeného zemepisného označenia na území Únie mohla vzhľadom na dobré meno a povesť ochrannej známky a dĺžku jej používania viesť spotrebiteľa do omylu, pokiaľ ide o skutočnú identitu výrobku.

3. Bez toho, aby bol dotknutý odsek 2, ochranná známka, o ktorú sa požiadalo alebo ktorá bola zapísaná v dobrej viere alebo sa nadobudla v dôsledku používania, ak uvedenú možnosť ustanovuje uplatniteľné právo, v dobrej viere na území členského štátu, regionálnej únie členských štátov alebo Únie pred dátumom, keď Medzinárodný úrad oznámil Komisii uverejnenie medzinárodného zápisu zemepisného označenia, a ktorej použitie by bolo v rozpore s ochranou zemepisného označenia, sa môže aj naďalej používať a obnovovať pre dotknutý výrobok bez ohľadu na ochranu zemepisného označenia za predpokladu, že neexistujú žiadne dôvody vyhlásiť ju za neplatnú alebo ju zrušiť podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001⁽⁹⁾ alebo podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/2436⁽¹⁰⁾. V takých prípadoch sa povolí používanie zemepisného označenia, ako aj používanie dotknutej ochrannej známky.

Článok 11

Prechodné ustanovenia týkajúce sa označení pôvodu s pôvodom v členských štátoch, ktoré už sú zapísané podľa Lisabonskej dohody

1. Pokiaľ ide o každé označenie pôvodu s pôvodom v členskom štáte, ktorý je zmluvnou stranou Lisabonskej dohody, pre výrobok, ktorý je chránený podľa jedného z nariadení uvedených v článku 1 tohto nariadenia, dotknutý členský štát, na základe žiadosti fyzickej osoby alebo právneho subjektu ako sa uvádza v článku 5 ods. 2 bode ii) Ženevského aktu, alebo žiadosti prijímateľa, ako sa vymedzuje v článku 1 bode xviii) Ženevského aktu, alebo svojej vlastnej iniciatívy, si zvolí, či požiadá o:

a) medzinárodný zápis uvedeného označenia pôvodu podľa Ženevského aktu, ak dotknutý členský štát ratifikoval Ženevský akt alebo k nemu pristúpil v súlade s povolením uvedeným v článku 3 rozhodnutia (EÚ) 2019/1754, alebo

b) zrušenie zápisu uvedeného označenia pôvodu v medzinárodnom registri.

Dotknutý členský štát oznámi Komisii svoj výber uvedený v prvom pododseku do 14. novembra 2022.

V situáciách uvedených v prvom pododseku písm. a) overí dotknutý členský štát v koordinácii s Komisiou na Medzinárodnom úrade všetky zmeny, ktoré sa majú vykonať podľa článku 7 ods. 4 vykonávacieho predpisu na účely zápisu podľa Ženevského aktu.

Komisia prostredníctvom vykonávacieho aktu povolí dotknutému členskému štátu, aby vykonal potrebné úpravy a oznámil ich Medzinárodnému úradu. Uvedený vykonávací akt sa prijme v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 15 ods. 2.

⁽⁹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001 zo 14. júna 2017 o ochrannej známke Európskej únie (Ú. v. EÚ L 154, 16.6.2017, s. 1).

⁽¹⁰⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/2436 zo 16. decembra 2015 o aproximácii právnych predpisov členských štátov v oblasti ochranných známok (Ú. v. EÚ L 336, 23.12.2015, s. 1).

2. Pokiaľ ide o označenie pôvodu s pôvodom v členskom štáte, ktorý je zmluvnou stranou Lisabonskej dohody, pre výrobok, ktorý patrí do rozsahu pôsobnosti jedného z nariadení uvedených v článku 1 ods. 2 tohto nariadenia, ale nie je chránený podľa žiadneho z uvedených nariadení, dotknutý členský štát, na základe žiadosti fyzickej osoby alebo právneho subjektu, ako sa uvádza v článku 5 ods. 2 bode ii) Ženevského aktu, alebo žiadosti prijímateľa, ako sa vymedzuje v článku 1 bode xvii) Ženevského aktu, alebo svojej vlastnej iniciatívy, si zvolí, či požiada o:

- a) zápis uvedeného označenia pôvodu podľa dotknutého nariadenia, alebo
- b) zrušenie zápisu uvedeného označenia pôvodu v medzinárodnom registri.

Dotknutý členský štát oznámi Komisii svoj výber uvedený v prvom pododseku a podá príslušnú žiadosť do 14. novembra 2022.

V situáciách uvedených v prvom pododseku písm. a) dotknutý členský štát požiada o medzinárodný zápis uvedeného označenia pôvodu podľa Ženevského aktu, ak uvedený členský štát ratifikoval Ženevský akt alebo k nemu pristúpil v súlade s povolením uvedeným v článku 3 rozhodnutia (EÚ) 2019/1754, do jedného roka od dátumu zápisu zemepisného označenia podľa uplatniteľného nariadenia. Uplatňuje sa tretí a štvrtý pododsek odseku 1.

V prípade, že sa žiadosť o zápis podľa uplatniteľného nariadenia zamietne a vyčerpali sa súvisiace správne a súdne prostriedky nápravy, alebo ak žiadosť o zápis Ženevského aktu nebola podaná v súlade s tretím pododsekom toho odseku, dotknutý členský štát bezodkladne požiada o zrušenie zápisu uvedeného označenia pôvodu v medzinárodnom registri.

3. Pokiaľ ide o označenia pôvodu pre výrobky, ktoré nepatria do rozsahu pôsobnosti jedného z nariadení uvedených v článku 1 ods. 2 tohto nariadenia, v súvislosti s ktorými sa neposkytuje ochrana zemepisných označení na úrovni Únie, môže členský štát, ktorý už je zmluvnou stranou Lisabonskej dohody, zachovať akýkoľvek existujúci zápis v medzinárodnom registri.

Takýto členský štát môže tiež predložiť ďalšie žiadosti o zápis takýchto označení pôvodu s pôvodom na jeho území do medzinárodného registra podľa Lisabonskej dohody, ak sú splnené tieto podmienky:

- a) dotknutý členský štát oznámil Komisii návrh žiadosti o zápis takýchto označení pôvodu; takéto oznámenie obsahuje dôkaz o tom, že daná žiadosť spĺňa požiadavky na zápis podľa Lisabonskej dohody; a
- b) Komisia do dvoch mesiacov od takéhoto oznámenia nevydala záporné stanovisko; záporné stanovisko sa môže vydať len po porade s dotknutým členským štátom a vo výnimočných a riadne odôvodnených prípadoch, keď dôkaz požadovaný podľa písmena a) dostatočne nepreukazuje, že sú splnené požiadavky na zápis podľa Lisabonskej dohody, alebo ak by zápis mal nepriaznivý vplyv na obchodnú politiku Únie.

V prípade žiadosti o ďalšie informácie zo strany Komisie v súvislosti s oznámením podľa druhého pododseku písm. a) je lehota, počas ktorej má Komisia konať, jeden mesiac od prijatia požadovaných informácií.

Komisia okamžite informuje ostatné členské štáty o každom oznámení vykonanom podľa druhého pododseku písm. a).

Článok 12

Prechodná ochrana týkajúca sa označení pôvodu s pôvodom v tretej krajine, ktoré sú zapísané podľa Lisabonskej dohody

1. Tie členské štáty, ktoré boli zmluvnou stranou Lisabonskej dohody pred pristúpením Únie k Ženevskému aktu, môžu pokračovať v ochrane označení pôvodu s pôvodom v tretej krajine, ktorá je zmluvnou stranou Lisabonskej dohody, a to prostredníctvom vnútroštátneho systému ochrany a s účinnosťou od dátumu, keď sa Únia stane zmluvnou stranou Ženevského aktu, pokiaľ ide o označenia pôvodu zapísané k uvedenému dátumu podľa Lisabonskej dohody.

2. Ochrana uvedená v odseku 1:

a) sa nahradí ochranou v rámci systému ochrany Únie pre konkrétne označenie pôvodu v prípade, ak sa ochrana poskytuje na základe rozhodnutia prijatého podľa článku 7 tohto nariadenia po pristúpení dotknutej tretej krajiny k Ženevskému aktu a pod podmienkou, že ochrana poskytnutá na základe rozhodnutia prijatého podľa článku 7 tohto nariadenia zachováva kontinuitu ochrany príslušného označenia pôvodu v príslušnom členskom štáte;

b) zanikne pre konkrétne označenie pôvodu, keď sa skončia účinky medzinárodného zápisu.

3. Ak označenie pôvodu s pôvodom v tretej krajine nie je zapísané podľa tohto nariadenia, alebo ak vnútroštátna ochrana nie je nahradená v súlade s odsekom 2 písm. a), je za dôsledky takejto vnútroštátnej ochrany zodpovedný výlučne dotknutý členský štát.

4. Opatrenia prijaté členskými štátmi podľa odseku 1 majú účinky iba na vnútroštátnej úrovni a nesmú mať nijaký vplyv na obchod v rámci Únie ani na medzinárodný obchod.

5. Členské štáty uvedené v odseku 1 zašlú Komisii každé oznámenie Medzinárodného úradu podľa Lisabonskej dohody. Komisia následne zašle uvedené oznámenie všetkým ostatným členským štátom.

6. Členské štáty uvedené v odseku 1 tohto článku oznámia Medzinárodnému úradu, že nemôžu zabezpečiť vnútroštátnu ochranu označenia pôvodu pre výrobok, ktorý patrí do rozsahu pôsobnosti jedného z nariadení uvedených v článku 1 ods. 2 tohto nariadenia a ktorý bol zapísaný a im oznámený podľa Lisabonskej dohody, a to od dátumu, keď sa Únia stane zmluvnou stranou Ženevského aktu.

Článok 13

Poplatky

Poplatky, ktoré sa majú zaplatiť podľa článku 7 Ženevského aktu, ako sa uvádza vo vykonávacom predpise, znáša členský štát, v ktorom má zemepisné označenie pôvod, alebo fyzická osoba alebo právny subjekt, ako sa uvádza v článku 5 ods. 2 bode ii) Ženevského aktu, alebo prijímateľ, ako sa vymedzuje v článku 1 bode xvii) Ženevského aktu. Členské štáty môžu požadovať, aby fyzická osoba, právny subjekt alebo prijímateľ zaplatili niektoré alebo všetky poplatky.

Článok 14

Osobitný finančný príspevok

Ak sa príjem z Osobitnej únie odvodzuje v súlade s článkom 24 ods. 2 písm. v) Ženevského aktu, Únia môže poskytnúť osobitný príspevok v rámci prostriedkov dostupných na uvedený účel v ročnom rozpočte Únie.

Článok 15

Postup výboru

1. Komisii pomáhajú tieto výbory v zmysle nariadenia (EÚ) č. 182/2011, pokiaľ ide o tieto výrobky:

a) v prípade výrobkov sektora vinohradníctva a vinárstva, ktoré patria do rozsahu pôsobnosti článku 92 ods. 1 nariadenia (EÚ) č. 1308/2013, Výbor pre spoločnú organizáciu poľnohospodárskych trhov zriadený podľa článku 229 uvedeného nariadenia;

b) v prípade aromatizovaných vínnych výrobkov, ako sú vymedzené v článku 3 nariadenia (EÚ) č. 251/2014, Výbor pre aromatizované vínné výrobky zriadený podľa článku 34 uvedeného nariadenia;

c) v prípade liehovín, ako sú vymedzené v článku 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 110/2008⁽¹⁾, Výbor pre liehoviny uvedený v článku 47 nariadenia (EÚ) 2019/787;

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 110/2008 z 15. januára 2008 o definovaní, popise, prezentácii, označovaní a ochrane zemepisných označení liehovín a o zrušení nariadenia (EHS) č. 1576/89 (Ú. v. EÚ L 39, 13.2.2008, s. 16), čiastočne v platnosti do 24. mája 2021.

- d) v prípade poľnohospodárskych výrobkov a potravín, ktoré patria do rozsahu pôsobnosti článku 2 ods. 1 pododseku 1 nariadenia (EÚ) č. 1151/2012, Výbor pre politiku kvality poľnohospodárskych výrobkov zriadený podľa článku 57 uvedeného nariadenia.
2. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňuje sa článok 5 nariadenia (EÚ) č. 182/2011.

Článok 16

Monitorovanie a preskúmanie

Do 14. novembra 2021 Komisia posúdi účasť Únie na Ženevskom akte a Európskemu parlamentu a Rade predloží správu o hlavných zisteniach. Základ pre uvedené posúdenie predstavujú okrem iného tieto aspekty:

- a) počet zemepisných označení, ktoré sú chránené a zapísané podľa práva Únie, a pre ktoré boli predložené žiadosti o medzinárodný zápis, a prípady, kedy bola ochrana zamietnutá tretími zmluvnými stranami;
- b) vývoj počtu tretích krajín zúčastňujúcich sa na Ženevskom akte a opatrenia prijaté Komisiou na zvýšenie uvedeného počtu, ako aj vplyv súčasného stavu práva Únie, pokiaľ ide o zemepisné označenia, na príťažlivosť Ženevského aktu pre tretie krajiny; a
- c) počet a druh zemepisných označení tretej krajiny, ktoré Únia zamietla.

Článok 17

Nadobudnutie účinnosti

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Štrasburgu 23. októbra 2019

Za Európsky parlament

predseda

D. M. SASSOLI

Za Radu

predsedníčka

T. TUPPURAINEN

Vyhlásenie Komisie o možnom rozšírení ochrany zemepisných označení EÚ na nepoľnohospodárske výrobky

Komisia berie na vedomie uznesenie Európskeho parlamentu zo 6. októbra 2015 o možnom rozšírení ochrany zemepisných označení EÚ na nepoľnohospodárske výrobky.

Na doplnenie štúdie z roku 2013 iniciovala Komisia v novembri 2018 štúdiu s cieľom získať ďalšie hospodárske a právne dôkazy o ochrane nepoľnohospodárskych zemepisných označení na jednotnom trhu a ďalšie údaje o otázkach, ako sú konkurencieschopnosť, nekalá hospodárska súťaž, falšovanie, vnímanie zo strany spotrebiteľov, náklady/prínosy, ako aj o účinnosti modelov ochrany nepoľnohospodárskych zemepisných označení z hľadiska zásady proporcionality.

V súlade so zásadami lepšej právnej regulácie a so záväzkami stanovenými v Medziinštitucionálnej dohode z 13. apríla 2016 o lepšej tvorbe práva Komisia preskúma štúdiu, ako aj správu o účasti Únie na Ženevskom akte, ako sa uvádza v článku o monitorovaní a preskúmaní nariadenia o činnosti Únie po jej pristúpení k Ženevskému aktu Lisabonskej dohody o označeniach pôvodu a zemepisných označeniach, a zväži akékoľvek ďalšie možné kroky.

Vyhlásenie Komisie o postupe stanovenom v článku 11 ods. 3 nariadenia

Komisia poznamenáva, že hoci je postup stanovený v článku 11 ods. 3 nariadenia z právneho hľadiska nevyhnutný vzhľadom na výlučnú právomoc Únie, v kontexte súčasného *acquis* EÚ by akýkoľvek takýto zásah Komisie bol výnimočný a riadne odôvodnený. Komisia počas konzultácií s členským štátom vynaloží všetko úsilie na to, aby spolu s ním odstránila akékoľvek obavy, aby sa predišlo vydaniu záporného stanoviska. Komisia poznamenáva, že každé záporné stanovisko sa príslušnému členskému štátu oznámi písomne a v súlade s článkom 296 ZFEÚ sa v ňom uvedú dôvody, na ktorých sa zakladá. Komisia ďalej poznamenáva, že záporné stanovisko nebráni predloženiu ďalšej žiadosti týkajúcej sa rovnakého označenia pôvodu, ak sa dôvody záporného stanoviska následne náležite vyriešili alebo už neplatia.
